

Københavns Kommune er i gang med at udarbejde et forslag til tillæg til kommuneplanen, som skal sikre, at helhedsplanens intentioner kommer til udtryk i den kommunale planlægning. Vedtagelse af lovforslaget er en forudsætning for, at helhedsplanen og kommuneplantillægget kan virkeliggøres.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Supplerende reguleringsbestemmelser). (Lovforslag nr. L 59).

Lejelovgivningen indeholder en række satser, som reguleres én gang årligt pr. 1. januar med 2 pct. tillagt en tilpasningsprocent for det pågældende finansår. Disse satser vedrører hovedsagelig hensættelser til forbedringer, til udvendig og indvendig vedligeholdelse samt tillæg til kapitalafkastet.

Forhøjelsen af lejen på grund af stigningen i disse satser skal varsles med 3 måneders varsel, hvorfor det er nødvendigt, at varslingen afgives inden udgangen af september måned. Imidlertid blev offentliggørelsen af bl.a. tilpasningsprocenten forsinket. Den blev først offentliggjort den 4. oktober 1995.

På grundlag af en af Finansministeriet skønnet tilpasningsprocent på -0,2, som dannede grundlag for en pressemeddelelse, udsendt den 19. september 1995, varslede en række udlejere lejeforhøjelser baseret på en reguleringsprocent på 1,8 (2 - 0,2).

Den endelige tilpasningsprocent for 1996 blev imidlertid fastsat til 0,7, hvilket indebærer, at de udlejere, der har varslet lejeforhøjelse på grund af den skønnede reguleringsprocent, har varslet en lavere forhøjelse, end lovgivningen giver mulighed for.

Det foreslås derfor, at udlejerne i januar 1996 kun skal afsætte beløb til forbedringer efter lejelovens § 63 a og til udvendig vedligeholdelse efter boligreguleringslovens §§ 18 og 18 b, som svarer til de beløb, som fremkommer ved en regulering på 1,8 pct.

For at undgå en tilsvarende situation fremover, foreslås det, at reguleringen, hvis ikke tilpasningsprocenten er offentliggjort senest den 10. september året forinden, i stedet sker efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i en 12 måneders periode sluttende i juni måned året før det finansår, reguleringen vedrører.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Ophævelse af ejendomsskattefritagelsen for visse fredede ejendomme). (Lovforslag nr. L 60).

Lovforslaget går ud på at indskrænke den gældende ejendomsskattefritagelse for fredede ejendomme, således at denne fritagelse ikke skal omfatte fredede ejendomme, som tilhører det offentlige og visse lignende ejere.

I forhandlingsresultaterne af 13. juni 1995 mellem regeringen og henholdsvis Københavns og Frederiksberg Kommuner om de to kommuners økonomi i 1996 er der optaget et punkt om, at regeringen vil fremsætte et lovforslag med det nævnte indhold.

Lovforslaget skal ses på baggrund af to domme fra 1992, der underkendte den fortolkning, Københavns Kommune havde anlagt vedrørende den nævnte gruppe af fredede ejendomme.

Ifølge denne fortolkning ansås offentligt ejede ejendomme ikke for at være omfattet af den ejendomsskattefritagelse, der ellers gælder for ejendomme med tinglyst bevaringsdeklaration.

Denne fortolkning blev støttet på, at der efter bygningsfredningsloven gælder særlige regler om fredede ejendomme i offentligt eje, men fortolkningen blev som nævnt underkendt af Østre Landsret i 1992. Dommene indebærer, at også offentligt ejede ejendomme med tinglyst bevaringsdeklaration er fritaget for ejendomsskat.

Med lovforslaget foreslås indført en udtrykkelig regel, der svarer til den fortolkning, der tidligere har været anlagt.

I den forbindelse må det noteres, at ejendomsskattefritagelsen for fredede ejendomme, der tilhører det offentlige og lignende ejere, ikke

forekommer så velmotiveret som for ejendomme i privat eje. Ejendomsskattefritagelsen for fredede ejendomme indebærer en indirekte kommunal støtte til ejeren. Der kan imidlertid sættes spørgsmålstegn ved det rimelige i en sådan støtte i tilfælde, hvor den fredede ejendom tilhører det offentlige og lignende ejere.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og retsafgiftsloven. (Fleksibel udnyttelse af domstolens ressourcer m.v.).
(Lovforslag nr. L 61).

Formålet med lovforslaget er at formindske sagsbehandlingstiden ved byretterne og skabe en smidigere udnyttelse af domstolens ressourcer.

Lovforslaget fremsættes efter positive erfaringer med en forsøgsordning med rejsedommere, som startede i august 1994, og på grundlag af en betænkning fra Retsplejerådet.

Lovforslaget indebærer, at der ansættes i alt fire rejsedommere – en ved retten i Århus, en ved retten i Aalborg og to ved Københavns Byret. Rejsedommerne kan beskikkes som dommer ved en byret, hvor der midlertidigt er behov for ekstra dommerkapacitet. Landsretspræsidenterne skal administrere ordningen og foretage beskikkelse af rejsedommerne.

Lovforslaget indeholder desuden adgang til at fravige reglerne om værneting i straffesager, således at en straffesag af ressourcemæssige grunde kan overflyttes fra én byret til en anden. Muligheden for at fravige reglerne om værneting er et supplement til rejsedommerordningen og kan medvirke til at forkorte sagsbehandlingstiden ved domstolene.

Det er landsretspræsidenterne, der – efter anmodning fra byretten – skal træffe afgørelse om overflytning af en straffesag til en anden byret. Inden afgørelsen skal tiltalte, anklagemyndigheden og den ret, der eventuelt skal overtage sagen, have lejlighed til at udtale sig.

Det foreslås også, at dommernes pligt til at have bopæl i den retskreds, hvor de er beskikkede, ophæves. Herefter skal dommere kunne

bosætte sig uden for retskredsen. Forslaget følger op på den praksis, der har udviklet sig for meddelelse af dispensation fra reglen om bopælspligt. I praksis gives der således i vid udstrækning dispensation fra bopælspligten, da det med nutidens transport- og kommunikationsmidler ikke er nødvendigt, at dommeren bor i retskredsen.

Endelig indeholder lovforslaget en ændring af retsafgiftsloven om fremgangsmåden ved betaling af tinglysningsafgift. Forslaget indebærer, at de virksomheder m.v., der har tilladelse til selv at stemple dokumenter med stempelafgift, også selv kan betale tinglysningsafgift på denne måde. Dette vil medføre en lettelse i arbejdsgangen både for de berørte virksomheder og for tinglysningskontorerne.

Idet jeg henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.
(Lovforslag nr. L 62).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre tillægsprotokol nr. 9, 10 og 11 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention i dansk ret.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget tillige sit samtykke efter grundlovens § 19 til, at Danmark ratificerer de tre tillægsprotokoller.

Ved den 9. tillægsprotokol ændres den Europæiske Menneskerettighedskonvention således, at ikke blot staterne og Menneskerettighedskommissionen kan indbringe en sag for Menneskerettighedsdomstolen, men også enkeltpersoner, ikkestatslige organisationer eller grupper af enkeltpersoner, der har klaget til kommissionen. Tillægsprotollen er trådt i kraft, men gælder ikke for Danmark, da den endnu ikke er ratificeret af Danmark.

Den 10. tillægsprotokol ændrer konventionen således, at ministerkomiteens afgørelse af, om der foreligger en krænkelse af konventionen, skal ske med almindeligt flertal og ikke som hidtil med to tredjedele flertal. Denne tillægsprotokol er endnu ikke trådt i kraft.

Gennem årene er antallet af klagesager øget, og antallet af medlemsstater i Europarådet er